

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 272

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 martie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 130 din 21 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 12 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	1-3		
Decizia nr. 144 din 23 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă	3-6		
Decizia nr. 206 din 7 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă	6-7		
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
		267.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată
			8-30
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		284.—	Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de înmagazinare subterană a gazelor naturale realizat de Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș.....
			31-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 130

din 21 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 12 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 12 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cuprom” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.049/2005 al Judecătoriei Zalău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții

Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă ca neîntemeiată. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 64/1995, pune concluzii de respingere ca fiind inadmisibilă, deoarece aceste dispoziții nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.049/2005, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 12 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Cuprom” — S.A. din București, într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei contestații la poprire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 12 din Legea nr. 64/1995 vin în contradicție cu prevederile art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2) și art. 44 alin. (2) din Constituție. În continuare, arată că dispozițiile art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă vin în contradicție cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece se creează un dezechilibru între creditor, pe de o parte, și debitor, pe de altă parte. De asemenea, consideră că art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă vine în contradicție cu prevederile art. 135 alin. (2) din Constituție, deoarece se creează circumstanțele concurenței neloiale, imposibilitatea efectuării de plăți către terții contractanți fiind de natură a paraliza întreaga activitate economică a debitorului. Apreciază în continuare că dispozițiile art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă vin în contradicție cu prevederile art. 21 alin. (1) și (2), ale art. 24 și ale art. 53 din Constituție.

Judecătoria Zalău, în ceea ce privește dispozițiile art. 12 din Legea nr. 64/1995, arată că acestea nu au incidentă în cauza dedusă judecătii. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, apreciază că aceasta este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 64/1995, arată că aceasta este inadmisibilă, deoarece aceste dispoziții nu sunt aplicabile litigiului dedus judecătii. În ceea ce privește dispozițiile art. 454 din Codul de procedură civilă, arată că acestea nu contravin prevederilor din Constituție invocate de autorul excepției. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, și ale art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 219/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă: *„Poprirea se înființează fără somație, prin adresă însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 452, înștiințându-se totodată și debitorul despre măsura luată.”;*

— Art. 12 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului: *„Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate separat cu recurs.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 44 alin. (2) referitoare la dreptul de proprietate privată, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 135 alin. (2) referitoare la economia României.

I. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă.

Obiectul litigiului, în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, îl reprezintă soluționarea unei contestații la poprire, iar dispoziția art. 12 din Legea nr. 64/1995 se referă la faptul că hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii, ele putând fi atacate separat cu recurs. Curtea constată că dispoziția art. 12 din Legea nr. 64/1995 nu are legătură cu soluționarea cauzei, iar potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia”*. Astfel, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 64/1995 să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

II. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 178 din 20 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din

18 mai 2004, Curtea a statuat că dispoziția de lege criticată nu contravine art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1) și art. 53 din Constituție, reținând în esență că, pentru prevenirea unor eventuale abuzuri din partea debitorilor rău-platnici, în sensul tergiversării executării obligațiilor ce le incumbă, legiuitorul a prevăzut în mod expres înființarea popririi fără obligația somării prealabile a debitorului. Însă, în condițiile în care respectivul debitor are posibilitatea de a lua cunoștință despre înființarea popririi, textul de lege criticat nu lezează în nici un fel accesul liber la justiție sau dreptul persoanei la apărare. Tot cu acea ocazie, cu privire la pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a statuat că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Textul de lege criticat nu aduce atingere nici dispozițiilor constituționale ale art. 53, deoarece acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor,

restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

Cu privire la invocarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 135 alin. (2), Curtea, prin Decizia nr. 336 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 octombrie 2004, a reținut că textul de lege criticat nu numai că nu nesocotește îndatorirea fundamentală a statului de a asigura cadrul favorabil dezvoltării economiei de piață, ci, dimpotrivă, dă expresie dispoziției constituționale, astfel încât debitorul nu are decât să-și execute voluntar și cu bună-credință obligația certă, lichidă și exigibilă constatată prin titlul executoriu, pentru a nu leza dreptul legal recunoscut al titularului creanței, evitând distorsionarea raporturilor juridice comerciale, bazate pe libera inițiativă și concurență.

Atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor pronunțate de Curte își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi, care să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cuprom” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.049/2005 al Judecătorei Zalău.

II. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 144

din 23 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Dumitru Alexe în Dosarul nr. 1.093/2005 al Curții de Apel Galați — Secția civilă, de Maria Păduraru în Dosarul nr. 2.681/2005, de Ludovic Varga și Angela Varga în Dosarul nr. 2.566/2005, de Elena Ionescu și Stela Eugenia Simionescu în Dosarul nr. 859/2005, dosare ale Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, de Elena

Frâncu în Dosarul nr. 972/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă, de Banca Populară Română — Cooperativa de Credit Tulcea, prin lichidator judiciar Societatea Comercială „Real — Reorganizare, Administrare, Lichidare“ — S.R.L. București — Agenția Tulcea în Dosarul nr. 1.088/C/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă și de Maria Pașcalău în Dosarul nr. 7.831/C/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

La apelul nominal răspund, personal, Florea Dobrescu și Irina Ionescu, personal și asistați de avocat Adrian Rusu, Maria Păduraru și Elena Ionescu, precum și Eugenia Stela Simionescu, reprezentată de același avocat.

De asemenea, răspund, reprezentată de avocat Viorel Sfetcu, Maria Pașcalău și, reprezentate de mandatar Gabriel Varga, părțile Ludovic Varga și Angela Varga, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.046D/2005, nr. 1.044D/2005, nr. 763D/2005, nr. 761D/2005, nr. 760D/2005, nr. 759D/2005 și nr. 740D/2005 au conținut parțial identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente, precum și avocații și mandatarul acestora sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.046D/2005, nr. 1.044D/2005, nr. 763D/2005, nr. 761D/2005, nr. 760D/2005, nr. 759D/2005 la Dosarul nr. 740D/2005, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul Adrian Rusu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Astfel, potrivit art. 129 din Constituție, părțile pot exercita căile de atac în scopul realizării unui control pentru prevenirea apariției unei erori judiciare, iar apelul sau recursul trebuie soluționat de o instanță de grad superior celei ce a dat hotărârea. Dispoziția de lege criticată, deoarece dă posibilitatea ca aceeași instanță care a pronunțat hotărârea să soluționeze apelul sau recursul, încalcă dreptul la un proces echitabil.

Avocatul Viorel Sfetcu solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Mandatarul părților Ludovic Varga și Angela Varga solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Arată că, permițând ca aceeași instanță care a dat hotărârea să judece apelul sau recursul, se încalcă principiul accesului la justiție.

Părțile prezente personal solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.093/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (4) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și**

completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Dumitru Alexe.

Prin Încheierea din 8 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.566/2005, Încheierea din 29 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.681/2005, și prin Încheierea din 6 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 859/2005, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Ludovic Varga, Angela Varga, Maria Păduraru, Elena Ionescu și Eugenia Stela Simionescu.**

Prin Încheierea din 2 noiembrie 2005 pronunțată în Dosarul nr. 1.088/C/2005, **Curtea de Apel Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Banca Populară Română — Cooperativa de Credit Tulcea, prin lichidator judiciar Societatea Comercială „Real — Reorganizare, Administrare, Lichidare“ — S.R.L. din București — Agenția Tulcea.**

Prin Încheierea din 14 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 7.831/C/2005, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Maria Pașcalău.**

Prin Încheierea din 28 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 972/R/C/2005, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Frâncu.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate vin în contradicție cu prevederile art. 126 alin. (1) din Constituție, deoarece activitatea de stabilire a competențelor de atribuții ale instanțelor judecătorești constituie un act de justiție, care trebuia îndeplinit de către completele de judecată, iar nu printr-o procedură administrativă, așa cum s-a întâmplat în speță. De asemenea, se arată că dispozițiile de lege criticate vin în contradicție cu prevederile art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție, deoarece se ajunge la situația ca o hotărâre judecătorească pronunțată în apel de către curtea de apel să fie soluționată în recurs de către aceeași instanță. În continuare, se arată că textul de lege criticat contravine și prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Curtea de Apel Galați — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece scoaterea de pe rol a unei cauze de către Înalta Curte de Casație și Justiție trebuia făcută printr-o încheiere motivată, și nu pe cale administrativă.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și Curtea de Apel Constanța — Secția civilă

apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă opinează că, „față de prevederile art. II alin. (3) din Legea nr. 219/2005, Curtea de Apel este competentă să soluționeze recursurile declarate până la data apariției acestei legi, împotriva deciziilor pronunțate în apel“.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că, în cadrul competențelor stabilite prin art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a considerat că trimiterea dosarelor de la Înalta Curte de Casație și Justiție la curțile de apel nu reprezintă o activitate jurisdicțională, ci una administrativă, astfel încât a reglementat și a permis structurilor administrative ale instanței supreme să trimită dosarele cauzelor instanțelor competente, stabilite prin noile reglementări legale, fără ca în acest fel să se încălce dispozițiile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. De asemenea, arată că este vorba despre reglementarea unor situații tranzitorii, iar dispoziția de lege criticată nu contravine dispozițiilor din Legea fundamentală invocate, întrucât, chiar dacă apelul și recursul sunt judecate de aceeași instanță, acest lucru se realizează într-o compunere diferită a completelor, neavând semnificația unei îngrădiri aduse efectivității căilor de atac.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, măsura trimiterii dosarelor pe cale administrativă, fără a se recurge la măsura declinării de competență, contribuind la urgentarea soluționării cauzei și la evitarea tergiversării judecării, realizându-se astfel soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, dispoziții care au următorul cuprins:

Art. II: „(1) *Procesele în curs de judecată în primă instanță la data schimbării competenței instanțelor legal investite, precum și căile de atac se judecă de instanțele competente, potrivit legii.*

(2) *Apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalului se trimit la tribunale.*

(3) *Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.*

(4) *În cazurile prevăzute la alin. (1)–(3), trimiterea dosarelor se va face, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece.“*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul român, art. 15 alin. (2) referitoare la universalitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) referitoare la accesul liber la justiție, art. 124 alin. (1) și (2) referitoare la înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (1) referitoare la instanțele judecătorești și art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 90 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 1 martie 2006, s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții, reținând că dispozițiile art. II din Legea nr. 219/2005 nu contravin prevederilor art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 124 alin. (2), art. 126 și 129 din Constituție.

Astfel, cu acel prilej instanța de contencios constituțional a statuat, în esență, următoarele:

Reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție și are menirea să înlăture o gravă disfuncție în sistemul judiciar, cauzată de supraîncărcarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu sarcini privind judecarea unor căi de atac, consecința fiind prelungirea duratei proceselor dincolo de limitele rezonabile cerute de art. 21 alin. (3) din Constituție și de tratatele internaționale. Așa fiind, soluția trimiterii pe cale administrativă a dosarelor s-a impus pentru a se evita pe cât posibil tergiversarea soluționării cauzelor.

De asemenea, Curtea a constatat că nu poate fi primită critica privind retroactivitatea legii, dat fiind că dispozițiile criticate sunt norme de procedură, de imediată aplicare, cu efecte pentru viitor, și nu pentru trecut. Chiar dacă prin efectul aplicării imediate a noii reglementări referitoare la competența materială, aceeași instanță urmează să soluționeze o cale de atac împotriva propriei sale hotărâri, soluția legislativă adoptată nu relevă nici un fine de neconstituționalitate. Astfel, dincolo de faptul că ne aflăm în prezența unei reglementări cu caracter tranzitoriu, soluționarea aparține unor complete cu o compunere diferită, iar părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil. Mai mult, noua soluție legislativă nu instituie nici o discriminare și, ca atare, nu contravine nici principiului egalității de tratament între subiectele de drept.

În sfârșit, Curtea a constatat că nu poate fi primită nici critica privind încălcarea principiului controlului judiciar ierarhic, întrucât Constituția nu consacră un asemenea principiu, ci, potrivit art. 129, numai folosirea căilor de atac prevăzute de lege. Având în vedere și prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2), Curtea reține că legiuitorul are competența de a stabili atât căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, cât și procedura de

exercitare a acestora. Astfel, atunci când calea de atac implică un control judiciar, ca în cazul recursului, nimic nu împiedică efectuarea acestui control de către alți judecători de la instanța care a pronunțat hotărârea atacată.

Curtea constată că soluția adoptată și argumentele ce au stat la baza acesteia se mențin și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Dumitru Alexe în Dosarul nr. 1.093/2005 al Curții de Apel Galați — Secția civilă, de Maria Păduraru în Dosarul nr. 2.681/2005, de Ludovic Varga și Angela Varga în Dosarul nr. 2.566/2005, de Elena Ionescu și Stela Eugenia Simionescu în Dosarul nr. 859/2005 ale Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, de Elena Frâncu în Dosarul nr. 972/R/2005 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă, de Banca Populară Română — Cooperativa de Credit Tulcea, prin lichidator judiciar Societatea Comercială „Real — Reorganizare, Administrare, Lichidare” — S.R.L. București — Agenția Tulcea în Dosarul nr. 1.088/C/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă și de Maria Pașcalău în Dosarul nr. 7.831/C/2005 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 206

din 7 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația Composesorală „Lingina Silva” din Izvoarele, județul Hunedoara, în Dosarul nr. 5.237/2005 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă Remus Toma, președintele Asociației Composesorale „Lingina Silva” din Izvoarele, lipsind Direcția Silvică Deva, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autoarei excepției solicită admiterea criticii de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile

art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă nu permit exercitarea căii de atac a recursului împotriva încheierii prin care instanța judecătorească se declară competentă să judece litigiul, ceea ce împiedică accesul liber la justiție și determină aplicarea unui tratament juridic discriminatoriu între părțile aflate în proces.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 5.237/2005, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Asociația Composesorală „Lingina Silva” din Izvoarele, județul Hunedoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat instituie o discriminare între părțile aflate în proces, întrucât oferă posibilitatea exercitării căii de atac a recursului numai împotriva încheierii prin

care instanța se declară necompetentă, iar nu și împotriva încheierii prin care aceasta respinge excepția necompetenței sale materiale. Pe această cale, partea care poate exercita recursul beneficiază de o cale de atac suplimentară, fapt ce contravine principiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și accesul liber la justiție.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră neîntemeiată critica de neconstituționalitate și face trimitere la Decizia nr. 436/2003, prin care Curtea Constituțională a respins excepția cu un atare obiect.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut: *„Dacă instanța se declară necompetentă, împotriva hotărârii se poate exercita recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.”*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația Composesorală „Lingina Silva” din Izvoarele, județul Hunedoara, în Dosarul nr. 5.237/2005 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 11 alin. (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 21 privitor la accesul liber la justiție. De asemenea, sunt nesocotite și prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 436/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 30 ianuarie 2004. Cu acel prilej, Curtea a statuat că, potrivit prevederilor art. 129 din Constituție, exercitarea căilor de atac se face „în condițiile legii”, legiuitorul având competența exclusivă de a stabili care sunt căile de atac ce pot fi exercitate în diferite cauze, precum și condițiile procedurale de exercitare a acestora.

Dispozițiile art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă nu pun nici o parte interesată în imposibilitatea de a se adresa instanței de control judiciar, prin exercitarea căilor de atac. Potrivit dispozițiilor alin. 1 și 2 ale art. 158 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească se pronunță asupra problemelor privind competența în situația în care, în cadrul judecării litigiului cu care a fost învestită, în fața sa se pune în discuție competența de judecată. Această dezbateră are loc în prezența părților sau chiar în lipsa lor, cu condiția ca toate părțile să fi fost legal citate. În cazul în care instanța se declară competentă, va judeca acea cauză, iar hotărârea privind competența va putea fi atacată cu apel sau cu recurs, după caz, o dată cu fondul cauzei. Hotărârea prin care instanța se declară necompetentă se poate ataca separat cu recurs, întrucât această hotărâre are caracter de dezinvestire.

Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile art. 158 alin. 3 teza întâi din Codul de procedură civilă sunt în concordanță cu prevederile constituționale privind egalitatea în drepturi și accesul liber la justiție.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 184/2001
privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 49 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Prezentul act normativ transpune Directiva Consiliului nr. 85/384/CEE privind recunoașterea reciprocă a

diplomelor, certificatelor și altor dovezi oficiale de calificare în domeniul arhitecturii, inclusiv măsurile de facilitare a exercitării efective a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 223 din 21 august 1985, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Gheorghe Dobre

Ministrul delegat pentru lucrări publice
și amenajarea teritoriului,

László Borbély

p. Ministrul educației și cercetării,

József Kötő,

secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

p. Ministrul integrării europene,

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

București, 22 februarie 2006.

Nr. 267.

NORME METODOLOGICE

de aplicare a Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată

ANEXĂ

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezentele norme metodologice reglementează procedura de acordare a dreptului de semnătură în domeniul arhitecturii și instituțiile competente pentru eliberarea documentelor necesare obținerii acestui drept.

(2) Prezentele norme metodologice se aplică persoanelor fizice care exercită independent, dar și în calitate de salariat, profesia de arhitect.

Art. 2. — Autoritatea competentă în domeniul arhitecturii este Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

Art. 3. — Autoritatea competentă pentru recunoașterea profesională a diplomelor și a altor documente similare,

prevăzute în anexele nr. 1, 2 și 4, este Ordinul Arhitecților din România.

Art. 4. — În înțelesul prezentelor norme metodologice, termenii și expresiile folosite au următoarele semnificații:

a) *stat membru de proveniență* — statul membru al Uniunii Europene, statul aparținând Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană, din care provine arhitectul care dorește să își exercite profesiunea în România;

b) *stat membru gazdă* — statul membru al Uniunii Europene, statul aparținând Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană, în care arhitectul cetățean român sau care provine din România dorește să își exercite profesiunea;

c) Directiva Consiliului nr. 85/384/CEE privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor dovezi oficiale de calificare în domeniul arhitecturii, inclusiv măsurile de facilitare a exercitării efective a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii va fi denumită în continuare, în textul prezentelor norme metodologice, *Directiva*.

CAPITOLUL II

Recunoașterea profesională a diplomelor de licență și a altor documente similare eliberate de instituțiile de învățământ superior de arhitectură

Art. 5. — De la data aderării României la Uniunea Europeană, în aplicarea art. 4 și 5 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată, denumită în continuare *Lege*, pentru a asigura exercitarea profesiei de arhitect pe teritoriul României, Ordinul Arhitecților din România recunoaște profesional diplomele și alte documente similare, eliberate conform normelor Uniunii Europene de statele membre ale Uniunii Europene, de statele aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor lor și prevăzute în anexa nr. 1, acordând acestora, în ceea ce privește accesul la activitățile din domeniul arhitecturii și exercitarea acestora cu titlul profesional de arhitect, același efect pe teritoriul statului român ca și diplomelor și altor documente similare în domeniul arhitecturii, eliberate în România.

Art. 6. — (1) De la data aderării României la Uniunea Europeană, Ordinul Arhitecților din România recunoaște profesional diplomele și alte documente similare, prevăzute în anexa nr. 2, eliberate de statele membre de proveniență cetățenilor lor care erau deja în posesia acestor calificări la data notificării Directivei sau ale căror studii ce permit obținerea acestor diplome și a altor documente similare, prevăzute în aceeași anexă, au început cel mai târziu în cursul celui de-al treilea an universitar ce a urmat datei notificării Directivei.

(2) Ordinul Arhitecților din România recunoaște profesional diplomele și alte documente similare, prevăzute la alin. (1), chiar dacă aceste calificări nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute de normele europene, acordând acestora, în ceea ce privește accesul la activitățile din domeniul arhitecturii și exercitarea profesiei de arhitect, cu condiția îndeplinirii cerinței prevăzute la

art. 11 alin. (4) din Lege, același efect pe teritoriul statului român ca și diplomelor și altor documente similare în domeniul arhitecturii, eliberate în România.

Art. 7. — De la data aderării României la Uniunea Europeană, Ordinul Arhitecților din România recunoaște atât diplomele eliberate de instituțiile de învățământ superior de arhitectură, cât și certificatele prevăzute în prezentul articol, acordându-le, în ceea ce privește accesul la activitățile din domeniul arhitecturii și exercitarea acestora cu titlul profesional de arhitect, același efect pe teritoriul statului român ca și diplomelor și altor documente similare în domeniul arhitecturii, eliberate în România, după cum urmează:

a) certificatele eliberate cetățenilor statelor membre de proveniență de către acestea, dacă existau, la data notificării Directivei, reglementări privind accesul la activitățile din domeniul arhitecturii și exercitarea acestora cu titlul profesional de arhitect; certificatele precizează că titularii au fost autorizați să utilizeze titlul profesional de arhitect anterior datei de implementare a Directivei și au desfășurat în mod efectiv activitățile respective în conformitate cu aceste reglementări timp de cel puțin 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani ce precedă data eliberării certificatelor;

b) certificatele eliberate cetățenilor statelor membre de proveniență, state care, între data notificării și cea a implementării Directivei, au introdus reglementări privind accesul și exercitarea activităților din domeniul arhitecturii cu titlul profesional de arhitect, prin care se dovedește faptul că titularul a fost autorizat să utilizeze titlul profesional de arhitect la data implementării Directivei și a desfășurat în mod efectiv activitățile respective în conformitate cu aceste reglementări timp de cel puțin 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani ce precedă data eliberării certificatelor.

Art. 8. — Recunoașterea diplomelor de învățământ superior în domeniul arhitecturii, eliberate în afara statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau Confederației Elvețiene, se face, conform Legii, de către Ministerul Educației și Cercetării. Documentele de formare care nu îndeplinesc singure sau cumulativ cu experiența profesională condițiile prevăzute în anexa nr. 2 se supun recunoașterii academice, conform Legii, la Ministerul Educației și Cercetării.

Art. 9. — Diplomele de licență și alte documente similare, eliberate de instituțiile de învățământ superior de arhitectură din România, sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 10. — Diplomele și alte documente similare, eliberate de instituții de învățământ superior de arhitectură din fostele state Cehoslovacia, Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, sunt recunoscute în condițiile prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 11. — În sprijinul activității de recunoaștere, Ordinul Arhitecților din România trebuie să consulte Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în care diplomele și alte documente similare prevăzute în anexa nr. 1 se reactualizează permanent.

CAPITOLUL III

Dobândirea dreptului de semnătură pentru documentații de arhitectură valabile pe teritoriul României

Art. 12. — Cetățenii statelor membre de proveniență, ale căror diplome de arhitect sau alte documente similare au fost recunoscute în România, vor utiliza în România titlul profesional de „arhitect”, precum și abrevierea acestui titlu folosită în România.

Art. 13. — În cazul în care titlul de formare utilizat în statul membru de proveniență poate fi confundat în România cu un titlu care necesită o formare suplimentară, pe care persoana în cauză nu o deține, Ordinul Arhitecților din România va indica forma adecvată a titlului pe care persoana este îndreptățită să îl utilizeze.

Art. 14. — În cazuri justificate, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului poate solicita autorităților competente dintr-un stat membru de proveniență confirmarea autenticității diplomelor și altor documente similare, eliberate în respectivul stat membru.

Art. 15. — Arhitecții cetățeni ai unui stat membru de proveniență care au dreptul de a exercita profesia de arhitect în unul dintre aceste state și nu solicită stabilirea în România, ci doar dreptul de a presta temporar servicii în domeniul arhitecturii pe teritoriul României vor dobândi drept de semnătură prin înregistrarea automată și temporară la Ordinul Arhitecților din România, în condițiile art. 11 alin. (2) din Lege.

Art. 16. — Cetățenii unui stat membru de proveniență care solicită stabilirea în România și îndeplinesc condițiile referitoare la deținerea titlului de arhitect, prevăzute în Lege, vor dobândi drept de semnătură în aceleași condiții ca și cetățenii români, cu respectarea art. 10 din Lege.

Art. 17. — (1) Documentul prevăzut la art. 11 alin. (3) din Lege trebuie să dovedească faptul că sunt îndeplinite cerințele statului membru de proveniență referitoare la onorabilitate.

(2) În cazul în care statul membru de proveniență nu solicită dovada onorabilității pentru persoanele care doresc să aibă acces la profesia de arhitect în acel stat, Ordinul Arhitecților din România solicită cetățenilor statului membru de proveniență care solicită drept de stabilire în România să prezinte un extras de cazier judiciar sau, în absența acestuia, un document echivalent eliberat de o autoritate competentă din statul membru de proveniență.

(3) În cazul în care statul membru de proveniență nu eliberează dovada prevăzută la alin. (2), Ordinul Arhitecților din România solicită persoanei respective o declarație pe propria răspundere în fața unei autorități competente, din care să rezulte că persoana îndeplinește cerințele art. 10 alin. (3) din Lege.

Art. 18. — (1) Dacă Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului are cunoștință de fapte grave și precise săvârșite în afara teritoriului României, anterior stabilirii solicitantului în România, sau de faptul că declarația menționată în art. 17 alin. (3) conține informații incorecte, iar faptele ori informațiile respective sunt de natură să afecteze accesul la profesia de arhitect sau exercitarea acesteia pe teritoriul României, autoritatea română competentă informează autoritatea ori autoritățile

competente din statul membru de proveniență cu privire la acestea.

(2) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului comunică statului membru gazdă informațiile solicitate cu privire la sancțiunile disciplinare de natură profesională sau administrativă, precum și cu privire la sancțiunile penale interesând exercițiul profesiei de arhitect, aplicate arhitecților pe durata exercitării profesiei în România.

(3) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, sesizat de un stat membru gazdă în legătură cu fapte grave și precise săvârșite de un cetățean român sau care provine din România, anterior stabilirii în statul membru gazdă și în afara teritoriului acestuia, ori în legătură cu informații incorecte cuprinse în declarația prevăzută în art. 17 alin. (3), verifică exactitatea faptelor, în măsura în care ele pot afecta accesul la profesia de arhitect sau exercitarea acesteia în România.

(4) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului decide asupra naturii și amplitudinii investigațiilor care trebuie realizate și informează statul membru gazdă asupra acțiunilor pe care le întreprinde cu privire la documentele și certificatele pe care le-a emis în cazurile respective.

(5) Informațiile primite sau furnizate potrivit prevederilor alin. (1)–(4) au caracter confidențial.

Art. 19. — Pentru dobândirea dreptului de semnătură, cetățenii statelor membre de proveniență vor prezenta un certificat emis de autoritatea competentă din statul de proveniență, care atestă efectuarea în statul respectiv a unei perioade corespunzătoare de stagiu sau experiență profesională adecvată cu o durată echivalentă stagiului și care conferă acestora aceleași drepturi ca și cetățenilor români care au efectuat stagiul.

Art. 20. — (1) Ordinul Arhitecților din România examinează documentația prezentată de solicitant pentru dobândirea dreptului de semnătură și emite decizia motivată în termen de 3 luni de la depunerea documentației complete.

(2) În situația prevăzută la art. 18, solicitarea de reexaminare suspendă termenul legal de soluționare. Ordinul Arhitecților din România va continua procedura prevăzută la alin. (1) după primirea răspunsului din partea statului membru consultat sau după expirarea termenului de 3 luni prevăzut de normele Uniunii Europene pentru formularea răspunsului de către statele membre consultate în aceste situații.

(3) Decizia prevăzută la alin. (1) poate fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare la instanța de contencios administrativ competentă. În cazul în care solicitantul nu primește răspuns în termenul prevăzut la alin. (1), el se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, în condițiile legii.

(4) În termen de 30 de zile de la emiterea deciziei de respingere a solicitării de acordare a dreptului de semnătură, solicitantul poate introduce o cerere de reexaminare însoțită de elemente noi, relevante în susținerea dosarului.

Art. 21. — (1) Recunoașterea diplomelor și a altor documente similare de calificare în profesia de arhitect, eliberate de statele membre ale Uniunii Europene, de statele aparținând Spațiului Economic European, precum și

de Confederația Elvețiană, se efectuează indiferent dacă formarea a fost dobândită în totalitate sau în parte pe teritoriul acestor state.

(2) Atunci când diplomele și alte documente similare de calificare în profesia de arhitect, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, nu îndeplinesc cerințele prevăzute în prezenta hotărâre pentru a fi recunoscute, Ordinul Arhitecților din România va examina cunoștințele de specialitate și competențele atestate de aceste diplome și alte documente similare, precum și experiența solicitantului, comparativ cu cerințele de calificare și cunoștințele prevăzute de legea română.

Art. 22. — (1) Ordinul Arhitecților din România examinează diplomele sau alte documente similare de calificare în profesia de arhitect, obținute în afara granițelor statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state aparținând Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene și recunoscute în unul dintre aceste state.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), Ordinul Arhitecților din România examinează și formarea complementară și/sau experiența profesională însușite de către cel interesat într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană ori în afara granițelor acestora.

(3) Dacă în urma examinării comparative se constată că abilitățile și cunoștințele atestate de aceste diplome sau alte documente similare corespund numai parțial cerințelor de calificare și cunoștințelor prevăzute de legea română, Ordinul Arhitecților din România poate solicita persoanei interesate să dovedească faptul că îndeplinește toate aceste cerințe.

(4) Ordinul Arhitecților din România emite decizia motivată în termen de 3 luni de la primirea cererii însoțite de documentația completă de susținere.

Art. 23. — Cererea de recunoaștere a diplomelor sau a altor documente similare prevăzute de art. 22 este respinsă numai motivat și numai cu indicarea termenului de 30 de zile în care această decizie poate fi contestată și a instanței de contencios administrativ competente. De asemenea, în cazul în care solicitantul nu primește răspuns în termenul prevăzut la art. 22 alin. (4), el se poate adresa instanței de contencios administrativ competente.

Art. 24. — În cazurile prevăzute la art. 21 și 22 din Lege, Ordinul Arhitecților din România poate interzice permanent sau temporar dreptul de a exercita profesia de arhitect pe teritoriul României.

Art. 25. — Ordinul Arhitecților din România întreprinde măsurile necesare pentru ca cetățenii statelor membre de proveniență să dobândească, în propriul lor interes și în cel al clienților lor, cunoștințele lingvistice necesare exercitării profesiei de arhitect în România.

Art. 26. — Documentele obținute conform art. 17 și 18 produc efecte în România dacă sunt prezentate autorităților abilitate în termen de 3 luni de la data eliberării lor.

CAPITOLUL IV

Exercitarea profesiei de arhitect de către cetățenii români în afara teritoriului României

Art. 27. — (1) Ordinul Arhitecților din România eliberează arhitecților cetățeni români care doresc să exercite profesia de arhitect în afara teritoriului României orice tip de document necesar recunoașterii profesionale, în termen de maximum 30 de zile de la înregistrarea cererii.

(2) Dacă Ordinul Arhitecților din România respinge solicitarea sau nu eliberează în termen de 30 de zile documentul solicitat conform alin. (1), persoana interesată se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 28. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică și cetățenilor români care se află în una dintre situațiile reglementate de aceasta.

Art. 29. — De la data aderării României la Uniunea Europeană, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului comunică, în cel mai scurt timp posibil, simultan, celorlalte state membre și Comisiei Europene lista diplomelor, certificatelor și altor dovezi de calificare profesională, eliberate pe teritoriul României, în conformitate cu normele europene, precum și lista instituțiilor care le eliberează.

Art. 30. — De la data aderării României la Uniunea Europeană, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului va comunica celorlalte state membre și Comisiei Europene orice modificări intervenite în ceea ce privește diplomele, certificatele și alte titluri eliberate pe teritoriul României.

Art. 31. — De la data aderării României la Uniunea Europeană, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului poate consulta Comitetul consultativ privind formarea în domeniul arhitecturii, dacă are motive întemeiate să considere că o diplomă, un certificat sau o altă dovadă de calificare în profesia de arhitect, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de normele europene.

Art. 32. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

Art. 33. — (1) Data notificării Directivei este 5 august 1985.

(2) Datele de implementare a Directivei sunt:

a) 5 august 1987 — pentru Belgia, Olanda, Luxemburg, Germania, Franța, Italia, Danemarca, Irlanda, Marea Britanie, Grecia, Spania și Portugalia;

b) 1 ianuarie 1994 — pentru Norvegia și Islanda;

c) 1 ianuarie 1995 — pentru Austria, Finlanda și Suedia;

d) 1 mai 1995 — pentru Liechtenstein;

e) 1 iunie 2002 — pentru Elveția;

f) 1 mai 2004 — pentru Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia;

g) data aderării — pentru Bulgaria.

*) Anexele nr. 1—4 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA nr. 1
la normele metodologice

Diplomele și alte documente de formare sau experiență profesională în arhitectură, care fac obiectul recunoașterii, în baza art. 5 din Hotărâre

Diplomele și alte documente listate în continuare sunt recunoscute pentru studenții care și-au început studiile în arhitectură începând cu anul academic 1988/1989. Pentru cei care și-au început studiile în arhitectură înainte de anul academic 1988/1989, se recunosc diplomele menționate în *Anexa nr. 2* la prezentele norme metodologice, cu următoarele precizări:

- pentru Austria, Suedia și Finlanda, diplomele menționate în *Anexa nr. 2*, pentru studii începând din anul academic 1988/1989, dar înainte de anul academic 1998/1999;
- pentru Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia, diplomele menționate în *Anexa nr. 2*, pentru studii care au început înainte de anul academic 2007/2008

ȚARA	Titlul diplomei	Organismul care a emis diploma	Certificatul care însoțește diploma
BELGIQUE/ BELGIË Belgia	Architecte-Architect Architecte- Architect Architect Architecte- Architect Architecte- Architect Ingénieur-civiel architecte Architect - Architecte Architect - Architecte Architect Architect - Architecte Architect - Architecte Burgelijke intenieur- architect	Écoles nationales supérieures d'architecture Instituts supérieurs d'architecture École provinciale supérieure d'architecture de Hasselt Académies royales des Beaux-Arts Écoles Saint-Luc Facultés des sciences appliquées des universités Faculté polytechnique de Mons Nationale hogescholen voor architectuur Hogere architectuur-instituten Provinciaal Hoger Instituut voor Architecture te Hasselt Koninklijke Academies voor Schone Kunsten Sint-Lucasscholen Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten „Faculté Polytechnique” van Mons	
DANMARK Danemarca	Arkitekt cand. arch.	Kunstakademiets Arkitektskole i København Arkitektskolen i Århus	
DEUTSCHLAND Germania	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	Universitäten (Architektur/Hochbau) Technischen Hochschulen (Architektur/Hochbau) Technischen Universitäten (Architektur/Hochbau) Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) Hochschulen für bildende Künste Hochschulen für Künste Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen	
ΕΛΛΑΔΑ Grecia	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	- Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η

		- Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής
ESPAÑA Spania	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: La universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès; La universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid; La universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas; La universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia; La universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla; La universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid; La universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; La universidad de País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián; La universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona; La universidad de Alcalá de Henares. Escuela politécnica de Alcalá de Henares (1999/2000); La universidad Alfonso X El Sabio. Centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada (1999/2000); La universidad de Alicante. Escuela politécnica superior de Alicante (1997/1998); La universidad Europea de Madrid (1998/1999) La universidad de Cataluña. Escuela técnica superior de Arquitectura de Barcelona (1999/2000); La universidad Ramón Llull. Escuela técnica superior de Arquitectura de La Salle (1998/1999); La universidad S.E.K. de Segovia. Centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia (1999/2000); La universidad de Granada. Escuela técnica superior de Arquitectura de Granada (1994/1995);	
FRANCE Franta	Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale. Diplôme d'architecte	Ministrul responsabil pentru domeniul arhitecturii	

	<p>- Laurea Specialistica quinquennale in Architettura (Soltanto per i diplomi rilasciati a partire dell'anno accademico 2002/2003) (Soltanto per i diplomi rilasciati a partire dell'anno accademico 2003/2004)</p> <p>(Soltanto per i diplomi che sanciscono corsi iniziati nell'anno accademico 2003/2004)</p> <p>- Laurea Specialistica in Architettura (Soltanto per i diplomi che sanciscono corsi iniziati nell'anno accademico 2003/2004)</p>	<p>Università di Roma – Tor Vergata Università di Trento Politecnico di Bari Politecnico di Milano</p> <p>Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza”</p> <p>Università di Ferrara Università di Genova Università di Palermo Politecnico di Milano Politecnico di Bari</p> <p>Universita di Roma III</p> <p>Università di Firenze Università di Napoli II Politecnico di Milano II</p>	<p>di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p>
NEDERLAND Olanda	<p>1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek</p> <p>3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam - de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam - de Hogeschool 	<p>1. Technische Universiteit te Delft</p> <p>2. Technische Universiteit te Eindhoven</p>	<p>Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van de artikelen 3 en 4 van Richtlijn 85/384/EEG.</p>

	Katholieke Leergangen te Tilburg - de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem - de Rijkshogeschool Groningen te Groningen - de Hogeschool Maastricht te Maastricht		
ÖSTERREICH Austria	Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) Technische Universität Wien Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) Hochschule für Angewandte Kunst in Wien Akademie der Bildenden Künste in Wien Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz	
PORTUGAL Portugalia	Carta de curso de Licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto Escola Superior Artística do Porto Universidade Lusíada do Porto – Faculdade de Arquitectura e Artes	
UNITED KINGDOM Marea Britanic	Diplomas in architecture Degrees in architecture Final examination Examination in architecture Examination Part II	Universities Colleges of Art Schools of Art Universities Architectural Association Royal College of Art Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board
NORWAY Norvegia	Sivilarkitekt For diplomas sanctionning courses started in school year 1997/1998	Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet Arkitektthøgskolen i Oslo Bergen arkitektskole	-
SVERIGE Suedia	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet	-
LIECHTENSTEIN Liechtenstein	Dipl.- Arch. FH Für Architekturstudienkurse, die im akademischen Jahr 1999/2000 aufgenommen wurden, einschliesslich für Studenten, die das Studienprogramm Model B bis zum akademischen Jahr 2000/2001 belegten, vorausgesetzt dass sie sich im akademischen Jahr 2001/2002 einer zusätzlichen und kompensatorischen Ausbildung unterzogen.	Fachhochschule Liechtenstein	
FINLAND Finlanda	Arkkitiedin tutkinto/Arkitektexamen (1998/1999)	Teknillinen korkeakoulu/Tekniska högskolan (Helsinki) Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet	

ANEXA nr. 2
la normele metodologice**Diplomele și alte documente de formare sau experiență profesională eliberate în Uniunea Europeană, Spațiul Economic European și Confederația Elvețiană, care fac obiectul recunoașterii, în baza art. 6 din Hotărâre****I) În Germania:**

- a) diplomele eliberate de școlile superioare de arte frumoase [(Dipl.Ing.,Architekt (HfbK)],
- b) diplomele eliberate de secțiile de arhitectură (Architektur/Hochbau) ale „Technische Hoschulen”, ale universităților tehnice, ale universităților și, în măsura în care aceste instituții au fuzionat în „Gesamthochschulen”, ale Gesamthochschulen (Dipl. Ing. și alte denumiri care vor fi date ulterior acestor diplome)
- c) diplomele eliberate de Fachhochschulen, secția arhitectură (Architektur/Hochbau) și, în măsura în care aceste instituții au fuzionat în Gesamthochschulen, de Gesamthochschulen, secția arhitectură (Architektur/Hochbau), însoțite, atunci când durata studiilor este mai mică de 4 ani, dar de cel puțin 3 ani, de un certificat, care atestă o experiență profesională de 4 ani efectuată în Republica Federală Germania, eliberat de organismul profesional al arhitecților (Ingenieur grad. și alte denumiri care vor fi date ulterior acestor diplome),
- d) certificatele (Prüfungszeugnisse) eliberate înainte de 1 ianuarie 1973 de către Ingenieurschulen, secția arhitectură și de către Werkkunstschulen, secția arhitectură, însoțite de un atestat eliberat de autoritățile competente care să certifice reușita la susținerea probei de acordare a titlului care constă în evaluarea planurilor realizate de candidat în cursul unei perioade de practică de cel puțin 6 ani;
- e) diplomele, certificatele și alte titluri de arhitect eliberate cetățenilor unui stat membru de proveniență care atestă o formare de „Fachhochschulen” obținută în Republica Federală Germania, în forma în care exista la data notificării *directivei*, în următoarele condiții :
 - 1) durata totală a formării este de 3 ani ;
 - 2) formarea îndeplinește exigențele prevăzute de normele Uniunii Europene ;
 - 3) formarea dă dreptul posesorului să exercite activitățile specifice profesiei de arhitect pe întreg teritoriul Germaniei, cu titlul profesional de arhitect ;
 - 4) formarea este urmată de o perioadă de experiență profesională de 4 ani, efectuată în Republica Federală Germania, atestată printr-un certificat eliberat de organismul profesional al arhitecților din care arhitectul face parte. Organismul profesional al arhitecților trebuie să fi stabilit în prealabil că activitățile îndeplinite de arhitectul respectiv în domeniul arhitecturii constituie dovezi concludente ale aplicării practice a cunoștințelor cerute de normele Uniunii Europene. Certificatul se eliberează după aceeași procedură care se aplică și înscrierii în tabloul organismului profesional.
- f) Sunt recunoscute, în condițiile prevăzute mai sus, certificatele eliberate de autoritățile competente din Republica Federală Germania care confirmă echivalența titlurilor de formare eliberate după 8 mai 1945 de către autoritățile competente din Republica Democrată Germană cu titlurile care figurează la pct. 1 al prezentei Anexe.

II) În Belgia:

- a) diplome eliberate de școlile naționale superioare de arhitectură sau de către instituturile superioare de arhitectură (architecte-architect);
- b) diplome eliberate de Școala Provincială Superioară de Arhitectură din Hasselt (architect);
- c) diplome eliberate de academiile regale de arte frumoase (architecte-architect);
- d) diplome eliberate de Școlile Saint-Luc (architecte-architect);
- e) diplomele universitare de inginer civil, însoțite de un certificat de stagiu eliberat de Ordinul Arhitecților și care dă acces la exercitarea profesiei de arhitect (architecte-architect);

- f) diplome de arhitect eliberate de comisia centrală sau de stat pentru arhitectură (architecte-architect);
- g) diplome de inginer-civil arhitect și de inginer-arhitect eliberate de facultățile de științe aplicate ale universităților și de Facultatea Politehnică din Mons (ingénieur-architecte, ingénieur -architect);

III) În Danemarca:

- a) diplome eliberate de Școlile Naționale de Arhitectură din Copenhaga și Arhus (arkitekt),
- b) certificatul de autorizare eliberat de comisia arhitecților, conform legii nr. 202 din 28 mai 1975 (registreret arkitekt),
- c) diplomele eliberate de școlile superioare de geniu civil (bygningkonstruktør), însoțite de un atestat eliberat de autoritățile competente care să certifice reușita la susținerea probei de acordare a titlului care constă în evaluarea planurilor realizate de candidat în cursul unei perioade de practică de cel puțin 6 ani;

IV) În Franța:

- a. diplomele guvernamentale de arhitect eliberate până în 1959 de către Ministerul Educației și după această dată de către Ministerul Afacerilor Culturale (architecte DPLG),
- b. diplomele eliberate de Școala Specială de Arhitectură (architecte DESA),
- c. diplomele eliberate după 1955 de către Școala Națională Superioară de Arte și de Meserii din Strasbourg (fosta Școală Națională de Ingineri din Strasbourg), secția arhitectură (architecte ENSAIS);

V) În Grecia:

- a. diplomele de inginer-arhitect eliberate de către METSOVION POLYTECHNION din Atena, însoțite de un atestat eliberat de Camera Tehnică a Greciei care dă acces la exercitarea activităților din domeniul arhitecturii,
- b. diplomele de inginer-arhitect eliberate de către ARISTOTELION PANEPISTIMION din Salonic, însoțite de un atestat eliberat de Camera Tehnică a Greciei care dă acces la exercitarea activităților din domeniul arhitecturii,
- c. diplomele de inginer-inginer civil eliberate de METSOVION POLYTECHNION din Atena, însoțite de un atestat eliberat de Camera Tehnică a Greciei care dă acces la exercitarea activităților din domeniul arhitecturii,
- d. diplomele de inginer- inginer civil eliberate de către ARISTOTELION PANEPISTIMION din Salonic, însoțite de un atestat eliberat de Camera Tehnică a Greciei care dă acces la exercitarea activităților din domeniul arhitecturii,
- e. diplomele de inginer- inginer civil eliberate de către PANEPISTIMION THRAKIS, însoțite de un atestat eliberat de Camera Tehnică a Greciei care dă acces la exercitarea activităților din domeniul arhitecturii,
- f. diplomele de inginer- inginer civil eliberate de PANEPISTIMION PATRON, însoțite de un atestat eliberat de Camera Tehnică a Greciei care dă acces la exercitarea activităților din domeniul arhitecturii;

VI) În Irlanda:

- a) titlul de „Bachelor of Architecture” acordat de către „National University of Ireland” (B.Arch.N.U.I.) absolvenților de arhitectură ai „University College” din Dublin,
- b) diploma în arhitectură de nivel universitar eliberată de „College of Technology”, Bolton Street din Dublin (Diplom.Arch.),
- c) certificatul de membru asociat al „Royal Institut of Architects of Ireland” (A.R.I.A.I.),

d) certificatul de membru al „Royal Institut of Architects of Ireland” (M.R.I.A.I.);

VII) În Italia:

- a. diplome de „laurea in architettura” eliberate de către universități, institutele politehnice și de Institutele Superioare de Arhitectura din Veneția și Reggio-Calabria, însoțite de diploma care dă acces la exercitarea în mod independent a profesiei de arhitect eliberată de ministrul educației după reușita la examenul de stat care dă acces la exercitarea în mod independent a profesiei de arhitect, susținut în fața unei comisii competente (dott.architetto),
- b. diplomele de „laurea in ingegneria” în domeniul construcțiilor („sezione costruzione civile”) eliberate de universități și de institutele politehnice, însoțite de diploma care are dă acces la exercitarea în mod independent a unei profesii în domeniul arhitecturii, eliberată de ministrul educației după reușita la examenul de stat care dă acces la exercitarea în mod independent a profesiei de arhitect, susținut în fața unei comisii competente (dott.ing.architetto sau dott.ing. in ingegneria civile);

VIII) În Olanda:

- a) atestatul care certifică reușita la examenul de diplomă în arhitectură, eliberat de secțiile de arhitectură ale Școlilor Tehnice Superioare din Delft sau din Eindhoven (bouwkundig ingenieur),
- b) diplomele academiilor de arhitectură recunoscute de stat (architect),
- c) diplomele eliberate până în 1971 de fostele instituții de învățământ superior de arhitectură (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO),
- d) diplomele eliberate până în 1970 de fostele instituții de învățământ superior de arhitectură (Voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO),
- e) atestatul care certifică reușita la examenul organizat de Consiliul Arhitecților al „Bond van Nederlandse Architecten” (Ordinul Arhitecților din Olanda, BNA) (architect),
- f) diploma eliberată de Stichting Instituut voor Architectuur (Fundatia „Institutul de Arhitectură”) (IVA) eliberată la terminarea unui curs organizat de această Fundație cu o durată minimă de 4 ani (architect), însoțită de un atestat eliberat de autoritățile competente care să certifice reușita la susținerea probei de acordare a titlului care constă în evaluarea planurilor realizate de candidat în cursul unei perioade de practică de cel puțin 6 ani,
- g) atestat eliberat de autoritățile competente care să certifice că înainte de 5 august 1985 persoana respectivă a fost declarată admisă la examenul de „kandidaat in de bouwkunde” organizat de Școala Tehnică Superioară din Delft sau din Eindhoven și că, pe perioada a cel puțin 5 ani consecutivi care preced data de 5 august 1985 persoana respectivă a exercitat activități în domeniul arhitecturii a căror natură și importanță garantează, potrivit criteriilor recunoscute în Olanda dobândirea unei competențe suficiente pentru exercitarea acestor activități (architect),
- h) atestat eliberat de autoritățile competente numai persoanelor care au împlinit vârsta de 40 de ani înaintea datei de 5 august 1985, și care certifică că persoanele respective au exercitat, pe o perioadă de cel puțin 5 ani consecutivi care preced data de 5 august 1985, activități în domeniul arhitecturii a căror natură și importanță garantează, potrivit criteriilor recunoscute în Olanda, dobândirea unei competențe suficiente pentru exercitarea acestor activități (architect);

Atestatele prevăzute la ultimele două puncte nu mai trebuie să fie recunoscute începând cu data intrării în vigoare a dispozițiilor legislative și regulamentare din Olanda privind accesul la activitățile de arhitect și exercitarea lor cu titlul profesional de arhitect în măsura în care aceste atestate nu dau, în virtutea acestor dispoziții, acces la activitățile exercitate cu titlul profesional de arhitect;

IX) În Marea Britanie:

a) titlurile conferite în urma examenelor desfășurate în:

1) Royal Institute of British Architects,

2) școlile de arhitectură ale:

universităților,

colegiilor politehnice superioare,

colegiilor,

academiilor (colegii private),

colegiilor de tehnologie și de arte frumoase,

care au fost sau sunt recunoscute la momentul adoptării *Directivei* de către Architects Registration Council din Marea Britanie în vederea înscrierii în registrul profesiei (Architect),

b) certificat care să ateste că titularul său are un drept dobândit la menținerea titlului său profesional de arhitect conform secțiunii 6 (1)a, 6 (1)b sau 6 (1) d din Architects Registration Act din 1931 (Architect),

c) certificat care să ateste că titularul său are un drept dobândit la menținerea titlului său profesional de arhitect conform secțiunii 2 din Architects Registration Act din 1938 (Architect);

X) În Spania:

a. titlul oficial de arhitect (título oficial de arquitecto) acordat de Ministerul Educației și Științei sau de universități;

XI) În Portugalia:

a) diploma „diploma do curso especial de arquitectura” eliberată de către Școlile de Arte Frumoase din Lisabona și din Porto,

b) diploma de arhitect „diploma de arquitecto” eliberată de către Școlile de Arte Frumoase din Lisabona și din Porto,

c) diploma „diploma do curso de arquitectura” eliberată de către Școlile Superioare de Arte Frumoase din Lisabona și din Porto,

d) diploma „diploma de licenciatura em arquitectura” eliberată de către Școala Superioară de Arte Frumoase din Lisabona,

e) diploma „carta de curso de licenciatura em arquitectura” eliberată de către Universitatea Tehnică din Lisabona și de Universitatea din Porto,

f) diploma de absolvire de scurtă durată în geniu civil (*licenciatura em engenharia civil*) eliberată de Institutul Superior Tehnic al Universității Tehnice din Lisabona,

g) diploma de absolvire de scurtă durată în geniu civil (*licenciatura em engenharia civil*) eliberată de Facultatea de Geniu (de Engenharia) a Universității din Porto,

h) diploma de absolvire de scurtă durată în geniu civil (*licenciatura em engenharia civil*) eliberată de Facultatea de Științe și de Tehnologie a Universității din Coimbra,

i) diploma de absolvire de scurtă durată în geniu civil, producție (*licenciatura em engenharia civil, produção*) eliberată de Universitatea din Minho;

XII) În Austria:

a. diplomele eliberate de Universitățile Tehnice din Viena și din Graz, precum și de Universitatea din Innsbruck, Facultatea de Geniu Civil și de Arhitectură, secția arhitectură (Architektur), geniu civil (Bauingenieurwesen Hochbau) și construcție (Wirtschaftsingenieurwesen-Bauwesen),

b. diplomele eliberate de Universitatea de Geniu Rural, secția economie funciară și economia apelor (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft),

- c. diplomele eliberate de Colegiul Universitar de Arte Aplicare din Viena, secția arhitectură,
- d. diplomele eliberate de Academia de Arte Frumoase din Viena, secția arhitectură,
- e. diplomele de inginer autorizat (Ing.) eliberate de școlile tehnice superioare sau de școlile tehnice de construcții, însoțite de licența „Baumeister” care atestă o perioadă de minim 6 ani experiență profesională dobândită în Austria, finalizată cu un examen,
- f. diplomele eliberate de Colegiul Universitar de Desen Industrial din Linz, secția arhitectură,
- g. certificatele de calificare pentru exercitarea profesiei de inginer civil sau de inginer specializat în domeniul construcțiilor (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft) eliberate conform Legii privind tehnicile de construcție și lucrările publice (Ziviltechnikergesetz, BGBl.nr 156/1994);

XIII) În Suedia:

- a) diplomele eliberate de Școala de Arhitectură a Institutului Regal de Tehnologie, de Institutul Chalmers de Tehnologie și de Institutul de Tehnologie al Universității din Lund (arkitekt, diplomă de licență în Arhitectură),
- b) certificatele de membru al Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR) dacă persoana respectivă a urmat formarea într-un stat în care se aplică *Directiva*;

XIV) În Finlanda:

- a. diplomele eliberate de departamentele de arhitectură ale universităților tehnice și ale Universității din Oulu (arkkitehti-arkitekt),
- b. diplomele eliberate de institutele de tehnologie (rakennusarkkitehti-byggnadsarkitekt);

XV) În Liechtenstein:

- a) diplomele eliberate de "Fachhochschule" (Dipl.-Arch. (FH));

XVI) În Elveția:

- a) diplomele eliberate de Școlile Politehnice Federale - écoles polytechniques fédérales / Eidgenössische Technische Hochschulen / Politecnici Federali: arch. Dipl. EPF/dipl. Arch. ETH /arch. Dipl. PF;
- b) diplomele eliberate de Școala de Arhitectură a Universității din Geneva - l'Ecole d'architecture de l'Université de Genève: architecte diplômé EAUG;
- c) certificatele eliberate de Fundația registrelor elvețiene ale inginerilor, arhitecților și tehnicienilor Fondation des registres suisses des ingénieurs, des architectes et des techniciens /Stiftung der Schweizerischen Register der Ingenieure, der Architekten und der Techniker /Fondazione dei Registri svizzeri degli ingegneri, degli architetti e dei tecnici (REG): architecte REG A/Architekt REG/ architetto REG A;

XVII) În Islanda:

- a. diplomele, certificatele și alte titluri eliberate în alt Stat în care se aplică *Directiva* și listate în prezenta anexă, însoțite de un certificat care să ateste îndeplinirea pregătirii practice eliberat de autoritățile competente;

XVIII) În Norvegia:

- a) diplomele (sivilarkitekt) eliberate de Institutul Norvegian de Tehnologie al Universității din Trondheim, Colegiul de Arhitectură din Oslo și Colegiul de Arhitectură din Bergen;
- b) certificatele de membri ai "Norske Arkitekters Landsforbund" (NAL) dacă persoana în cauză a urmat pregătirea într-un stat în care această *directivă* este aplicabilă.

XIX) În Republica Cehă:

a) diplomele eliberate de facultățile „České vysoké učení technické”(Universitatea Tehnică Cehă din Praga):

1. “Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Școala Superioară de Arhitectură și de Construcție Imobiliară) (până în 1951),

2. “Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Facultatea de Arhitectură și de Construcție Imobiliară) (din 1951 până în 1960),

3. „Fakulta stavební” (Facultatea de Geniu Civil) (începând cu 1960) cu specializările: Construcția și structura clădirilor, Construcție imobiliară, Construcție și arhitectură, Arhitectură (inclusiv amenajarea teritoriului), Construcții civile și construcții destinate producției industriale și agricole sau în cadrul programului de studii în geniu civil, în specializarea Construcție imobiliară și arhitectură,

4. “Fakulta architektury” (Facultatea de Arhitectură) (începând cu 1976) cu specializările: Arhitectură, Amenajarea teritoriului sau în cadrul programului de studii în arhitectură și amenajarea teritoriului în specializările: Arhitectură, Teoria conceperii arhitecturale, Amenajarea teritoriului, Istoria arhitecturii și reconstrucția monumentelor istorice sau Arhitectură și construcție imobiliară,

5. diplomele eliberate de „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (până în 1951) în domeniul arhitecturii și al construcțiilor,

6. diplomele eliberate de “Vysoká škola stavitelství v Brně” (din 1951 până în 1956) în domeniul arhitecturii și al construcțiilor,

7. diplomele eliberate de “Vysoké učení technické v Brně”, de “Fakulta architektury” (Facultatea de Arhitectură) (începând cu 1956) cu specializarea Arhitectură și amenajarea teritoriului sau de „Fakulta stavební” (Facultatea de Geniu Civil) (începând cu 1956) cu specializarea Construcții,

8. diplomele eliberate de “Vysoká škola báňská - Technická univerzita Ostrava”, “Fakulta stavební” (Facultatea de Geniu Civil) (începând cu 1997) cu specializarea Structuri și arhitectură sau cu specializarea Geniu civil,

9. diplomele eliberate de “Technická univerzita v Liberci”, “Fakulta architektury” (Facultatea de Arhitectură) (începând cu 1994) în cadrul programului de studii în arhitectură și în amenajarea teritoriului cu specializarea Arhitectură,

10. diplomele eliberate de “Akademie výtvarných umění v Praze” în cadrul programului de studiu al artelor frumoase cu specializarea Concepere arhitecturală,

11. diplomele eliberate de „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” în cadrul programului de studiu al artelor frumoase cu specializarea Arhitectură,

12. un document doveditor al autorizației eliberate de „Česká komora architektů” fără precizarea domeniul sau în domeniul construcției imobiliare ;

XX) În Estonia:

a. diplom arhitektuurierialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (diplomă de studii în arhitectură, eliberată de Facultatea de arhitectură a Academiei de Arte din Estonia din 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 aastal (eliberată de Universitatea de Arte din Talin din 1989 până în 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (eliberată de Institutul de Stat de Arte al Republicii Socialiste Sovietice Estonia din 1951 până în 1988);

XXI) În Cipru:

a) Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου / (Certificat de înregistrare în Registrul Arhitecților eliberat de Camera Științifică și Tehnică a Ciprului (ETEK));

XXII) În Letonia:

a) "arhitekta diploms", ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un "Arhitekta prakses sertifikāts", ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (Diplome de arhitect eliberate de Departamentul de Arhitectură al Facultății de Geniu Civil a Universității de Stat a Letoniei până în 1958, diplome de arhitect eliberate de Departamentul de Arhitectură al Facultății de Geniu Civil a Institutului Politehnic din Riga din 1958 până în 1991, diplome de arhitect eliberate de Facultatea de Arhitectură a Universității Tehnice din Riga începând din 1991; certificat de înregistrare eliberat de Asociația Arhitecților din Letonia);

XXIII) În Lituania:

- a) diplomele de inginer arhitect/arhitect eliberate de „Kauno politechnikos institutas” până în 1969 (inžinierius architektas/architektas),
- b) diplomele de arhitect/diplome de absolvire de scurtă durată/ diplomă de licență în arhitectură eliberate de “Vilnius inžinerinis statybos institutas” până în 1990, de “Vilniaus technikos universitetas” până în 1996, de “Vilnius Gedimino technikos universitetas” începând cu 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras),
- c) diplomele de specializare care atestă o formare în arhitectură/diplomele de absolvire de scurtă durată în arhitectură/ diplomele de licență în arhitectură) eliberate de “LTSR Valstybinis dailės institutas” până în 1990 și de “Vilniaus dailės akademija” din 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras),
- d) diplomele de absolvire de scurtă durată în arhitectură/ diplomele de licență în arhitectură eliberate de “Kauno technologijos universitetas” începând cu 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras);

Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de un certificat eliberat de Comisia de Atestare care conferă dreptul la exercitarea activităților din domeniul arhitecturii (Arhitect autorizat/ Atestuotas architektas);

XXIV) În Ungaria:

- a. diploma de “okleveles építésmérnök” (diploma în arhitectură, diploma de licență în arhitectura) eliberată de universități,
- b. diploma de “okleveles építész tervező művész” (diploma de licență în arhitectura și geniu civil) eliberată de universități ;

XXV) În Malta:

a) Perit: diploma “Lawrja ta' Perit “ eliberată de Universita' ta' Malta care dă dreptul la înregistrarea în calitate de “Perit“;

XXVI) În Polonia:

a) diplomele eliberate de facultățile de arhitectură ale:

1. Universității Tehnice din Varșovia, Facultatea de Arhitectură din Varșovia (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (din 1945 până în 1948, titlu: inżynier architekt magister nauk technicznych; din 1951 până în 1956, titlu: inżynier architekt; din 1954 până în 1957, a doua etapă, titlu: inżyniera magistra architektury; din 1957 până în 1959, titlu: inżyniera magistra architektury; din 1959 până în 1964: magistra inżyniera architektury; din 1964 până în 1982, titlu: magistra inżyniera architekta din 1983 până în 1990, titlu: magister inżynier architekt; începând cu 1991, titlu: magistra inżyniera architekta),

2. Universităţii Tehnice din Cracovia, Facultatea de Arhitectură din Cracovia (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: magister inżynier architekt (din 1945 până în 1953 Universitatea de mine și de metalurgie, Facultatea politehnică de arhitectură / Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury);

3. Universităţii Tehnice din Wrocław, Facultatea de Arhitectură din Wrocław (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier Architektury; magister inżynier architekt, (din 1949 până în 1964, titlu : inżynier architekt, magister nauk technicznych; din 1956 până în 1964, titlu: magister inżynier architektury; începând cu 1964, titlu: magister inżynier architekt),

4. Universităţii Tehnice din Silezia , Facultatea de Arhitectură din Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (din 1945 până în 1955, Facultatea de geniu civil și de construcție / Wydział Inżynierijno-Budowlany, titlu: inżynier architekt; din 1961 până în 1969, Facultatea de construcție industrială și de studii generale de inginer / Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titlu : magister inżynier architekt; din 1969 până în 1976, Facultatea de geniu civil și de arhitectură / Wydział Budownictwa i Architektury, titlu : magister inżynier architekt; începând cu 1977 Facultatea de arhitectură / Wydział Architektury, titlu: magister inżynier architekt și, începând cu 1995, titlu: inżynier architekt),

5. Universităţii Tehnice din Poznań, Facultatea de Arhitectură din Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (din 1945 până în 1955, Școala de Ingineri, Facultatea de arhitectură / Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titlu: inżynier architektury; începând cu 1978, titlu: magister inżynier architekt și, începând cu 1999, titlu: inżynier architekt),

6. Universităţii Tehnice din Gdańsk, Facultatea de Arhitectură din Gdańsk ((Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: magister inżynier architekt (din 1945 până în 1969 Facultatea de arhitectură - Wydział Architektury , din 1969 până în 1971 Facultatea de geniu civil și de arhitectură - Wydział Budownictwa i Architektury , din 1971 până în 1981 Institutul de arhitectură și de amenajarea teritoriului - Instytut Architektury i Urbanistyki , începând cu 1981 Facultatea de arhitectură - Wydział Architektury),

7. Universităţii Tehnice din Białystok, Facultatea de Arhitectură din Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: magister inżynier architekt (din 1975 până în 1989 Institutul de arhitectură - Instytut Architektury),

8. Universităţii Tehnice din Łódź, Facultatea de Geniu Civil, de Arhitectură și de Geniu în mediul înconjurător din Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (din 1973 până în 1993 Facultatea de geniu civil și de arhitectură - Wydział Budownictwa i Architektury și începând cu 1992 Facultatea de Geniu Civil, de Arhitectură și de Geniu în mediul înconjurător - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titlu: din 1973 până în 1978 inżynier architekt, începând cu 1978 magister inżynier architekt),

9. Universităţii Tehnice din Szczecin , Facultatea de Geniu Civil și de Arhitectură din Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (din 1948 până în 1954 Școala Superioară de Ingineri, Facultatea de Arhitectură - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titlu: inżynier architekt, începând cu 1970 magister inżynier architektet începând cu 1998 inżynier architekt),

Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de un certificat de membru eliberat de Camera Regională a Arhitecților din Polonia competentă, care conferă dreptul de a exercita în Polonia activități în domeniul arhitecturii;

XXVII) În Slovenia:

- a. “universitetni diplomirani inženir arhitekture / univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (diplomă universitară de arhitect) eliberată de Facultatea de Arhitectură, însoțită de un certificat emis de autoritatea competentă în domeniul arhitecturii, legal recunoscut, care conferă dreptul de a exercita activități în domeniul arhitecturii;
- b. diploma universitară eliberată de facultățile tehnice care eliberează titlul de “universitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.) / univerzitetna diplomirana inženirka” însoțită de un certificat emis de autoritatea competentă în domeniul arhitecturii, legal recunoscut, care conferă dreptul de a exercita activități în domeniul arhitecturii;

XXVIII) În Slovacia:

- a) diploma în specializarea „Arhitectură și construcție imobiliară” (“architektúra a pozemné staviteľstvo”) eliberată de Universitatea Tehnică din Slovacia (Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1950 până în 1952 (titlu: Ing.),
- b) diploma în specializarea „Arhitectură” ” (“architektúra”) eliberată de Facultatea de Arhitectură și de Construcție imobiliară a Universității Tehnice din Slovacia (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1952 până în 1960 (titlu: Ing. arch.),
- c) diploma în specializarea „ Construcție imobiliară” (“pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de Arhitectură și de Construcție imobiliară a Universității Tehnice din Slovacia (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1952 până în 1960 (titlu: Ing.),
- d) diploma în specializarea „Arhitectură” ” (“architektúra”) eliberată de Facultatea de Geniu Civil a Universității Tehnice din Slovacia (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1961 până în 1976, (titlu: Ing. arch.),
- e) diploma în specializarea „ Construcție imobiliară” (“pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de Geniu Civil a Universității Tehnice din Slovacia (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1961 până în 1976, (titlu: Ing.),
- f) diploma în specializarea „Arhitectură” ” (“architektúra”) eliberată de Facultatea de Arhitectură a Universității Tehnice din Slovacia (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava începând cu 1977 (titlu: Ing. arch.),
- g) diploma în specializarea „Urbanism” (“urbanizmus”) eliberată de Facultatea de Arhitectură a Universității Tehnice din Slovacia (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava începând cu 1977 (titlu: Ing. arch.), diploma în specializarea „ Construcție imobiliară” (“pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de Geniu Civil a Universității Tehnice din Slovacia (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava din 1977 până în 1997 (titlu: Ing.),
- h) diploma în specializarea „Arhitectură și construcție imobiliară” (“architektúra a pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de Geniu Civil a Universității Tehnice din Slovacia (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava din 1998 (titlu: Ing.),
- i) diploma în specializarea „Construcție imobiliară- specializare:Arhitectură” (“pozemné stavby - špecializácia: architektúra”) eliberată de Facultatea de Geniu Civil a Universității Tehnice din Slovacia (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava în 2000 și 2001(titlu: Ing.),
- j) diploma în specializarea „Construcție imobiliară și arhitectură” (“pozemné stavby a architektúra”) eliberată de Facultatea de Geniu Civil a Universității Tehnice din Slovacia (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava începând cu 2001(titlu: Ing.),
- k) diploma în specializarea „Arhitectură”(” architektúra”) eliberată de Academia de Arte Frumoase și Design (Vysoká školaýtvarných umení) din Bratislava începând cu 1969 (titlu:

Akad. arch. până în 1990; Mgr. din 1990 până în 1992; Mgr. arch. din 1992 până în 1996; Mgr. art. din 1997),

l) diploma în specializarea „Construcție imobiliară („pozemné staviteľstvo”) eliberată de Facultatea de Geniu Civil a Universității Tehnice (Stavebná fakulta, Technická univerzita) din Košice din 1981 până în 1991 (titlu: Ing.),

Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de următoarele elemente:

- a) un certificat de autorizare eliberat de Camera Arhitecților din Slovacia (Slovenská komora architektov) din Bratislava, fără să se precizeze domeniul sau în domeniul „Construcție imobiliară („pozemné stavby”) sau „Amenajarea teritoriului” („územné plánovanie”),
- b) un certificat de autorizare eliberat de Camera Slovacă a Inginerilor Civili (Slovenská komora stavebných inžinierov) din Bratislava în domeniul Construcție imobiliară („pozemné stavby”).

XXIX) În Bulgaria:

Diplome acordate de instituțiile de învățământ superior acreditate cu calificarea "архитект" (arhitect), "строителен инженер" (inginer civil) sau "инженер" (inginer), după cum urmează:

Университет за архитектура, строителство и геодезия – София: специалности "Урбанизъм" и "Архитектура" (Universitatea de Arhitectură, Inginerie civilă și Geodezie – Sofia: specializările "Urbanism" și "Arhitectură") și toate specializările ingineresti în domeniul: "конструкции на сгради и съоръжения" (construcții de clădiri și structuri), "пътища" (drumuri), "транспорт" (transporturi), "хидротехника и водно строителство" (hidrotehnică și construcții hidro), "мелиорации и др." (irigații);

Diplomele acordate de universitățile tehnice și instituțiile de învățământ superior pentru construcții în domeniul: "електро- и топлотехниката" (electro- și termotehnic), "съобщителна и комуникационна техника" (telecomunicații: tehnici și tehnologii), "строителни технологии" (tehnologii pentru construcții), "приложна геодезия" (geodezie aplicată) și "ландшафт и др." (peisaj etc.) în domeniul construcțiilor.

Pentru a desfășura activități de proiectare în domeniul arhitecturii și construcțiilor, diplomele vor fi însoțite de "придружени от удостоверение за проектантска правоспособност" (Certificat de capacitate legală pentru proiectare), acordat de "Камарата на архитектите" (Camera Arhitecților) și de "Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране" (Camera Inginerilor proiectanți de investiții), care acordă dreptul de a exercita activități în domeniul proiectării investițiilor.

ANEXA nr.3
la normele metodologice**Diplomele sau alte documente similare eliberate de instituțiile de învățământ superior din România****I. UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ȘI URBANISM "ION MINCU" BUCUREȘTI**

- a) 1953 – 1966 – Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București: ARHITECT;
- b) 1967 – 1974 – Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București: DIPLOMĂ DE ARHITECT, specialitatea Arhitectură,
- c) 1975 – 1977 – Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură: DIPLOMĂ DE ARHITECT, specializarea Arhitectură;
- d) 1978-1991 – Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură și Sistemătizare: DIPLOMĂ DE ARHITECT, specializarea Arhitectură și Sistemătizare;
- e) 1992-1993 – Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism: DIPLOMĂ DE ARHITECT, specializarea Arhitectură și Urbanism;
- f) 1994-1997 – Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism: DIPLOMĂ DE LICENȚĂ, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;
- g) 1998 – 1999 - Institutul de Arhitectură "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură: DIPLOMĂ DE LICENȚĂ, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;
- h) din anul 2000 până în prezent: Universitatea de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" București, Facultatea de Arhitectură: DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură,

II. UNIVERSITATEA TEHNICĂ DIN CLUJ - NAPOCA

- a) 1990 –1992 Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții: DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;
- b) 1993 –1994 Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții: DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;
- c) 1994–1997 UNIVERSITATEA TEHNICĂ DIN CLUJ-NAPOCA, FACULTATEA DE CONSTRUCȚII: DIPLOMĂ DE LICENȚĂ, PROFILUL ARHITECTURĂ, SPECIALIZAREA ARHITECTURĂ;
- d) 1998 –1999 Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism: DIPLOMĂ DE LICENȚĂ, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură,
- e) din anul 2000 până în prezent - Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism: DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

III. UNIVERSITATEA TEHNICĂ "GH. ASACHI" IAȘI

- a) 1993 – UNIVERSITATEA TEHNICĂ "GH. ASACHI" IAȘI, Facultatea de Construcții și Arhitectură: DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;
- b) 1994 –1999 Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură: DIPLOMĂ DE LICENȚĂ, profilul Arhitectură, specializare Arhitectură;
- c) 2000 – 2003 Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură: DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;
- d) din 2004 – Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Arhitectură: DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură,

IV. UNIVERSITATEA POLITEHNICA DIN TIMIȘOARA

- a) 1993 – 1995 UNIVERSITATEA TEHNICĂ DIN TIMIȘOARA, Facultatea de Construcții: DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală;
- b) 1995 – 1998 Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții: DIPLOMĂ DE LICENȚĂ, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;
- c) 1998 – 1999 Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură: DIPLOMĂ DE LICENȚĂ, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;
- d) din anul 2000 până în prezent - Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură; DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

V. UNIVERSITATEA DIN ORADEA

- a) 2002 - UNIVERSITATEA DIN ORADEA, Facultatea de Protecția Mediului, DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură,
- b) din anul 2003 până în prezent - UNIVERSITATEA DIN ORADEA, Facultatea de Arhitectură și Construcții: DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură,

VI. UNIVERSITATEA SPIRU HARET BUCUREȘTI

- a) din anul 2002 până în prezent - UNIVERSITATEA SPIRU HARET BUCUREȘTI, Facultatea de Arhitectură: DIPLOMĂ DE ARHITECT, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.

ANEXA nr.4
la normele metodologice**Recunoaşterea în România a diplomelor eliberate de instituţiile de învăţământ superior din fostele state Cehoslovacia, Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice**

1. În cazul cetătenilor statelor membre de provenienţă ale căror diplome, certificate şi alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii au fost eliberate sau a căror pregătire a început în fosta Republică Cehoslovacia înainte de 1 ianuarie 1993, România recunoaşte aceste diplome, certificate şi alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii dacă autorităţile din **Republica Cehă** atestă că ele au, pe teritoriul său, acelaşi efect ca şi diplomele, certificatele şi alte dovezi de calificare în domeniul arhitecturii eliberate de statul ceh şi prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice, în ceea ce priveşte accesul şi exercitarea activităţilor de arhitect cu titlul profesional de arhitect, sub rezerva îndeplinirii condiţiilor de stagiu profesional necesare.

Atestarea trebuie însoţită de un certificat emis de aceleaşi autorităţi, atestând că cetătenii statelor membre de provenienţă au fost angajaţi efectiv şi legal în activităţi în domeniul arhitecturii pe teritoriul Republicii Cehe pentru cel puţin trei ani consecutivi în cei cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.

2. În cazul cetătenilor statelor membre de provenienţă ale căror diplome, certificate şi alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii au fost eliberate sau a căror pregătire a început în fosta Uniune a Republicilor Socialiste Sovietice înainte de 20 august 1991, România recunoaşte aceste diplome, certificate şi alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii dacă autorităţile din **Estonia** atestă că ele au, pe teritoriul său, acelaşi efect ca şi diplomele, certificatele şi alte dovezi de calificare în domeniul arhitecturii eliberate de statul eston şi prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice, în ceea ce priveşte accesul şi exercitarea activităţilor de arhitect cu titlul profesional de arhitect, sub rezerva îndeplinirii condiţiilor de stagiu profesional necesare.

Atestarea trebuie însoţită de un certificat emis de aceleaşi autorităţi, atestând că cetătenii statelor membre de provenienţă au fost angajaţi efectiv şi legal în activităţi în domeniul arhitecturii pe teritoriul statului eston pentru cel puţin trei ani consecutivi în cei cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.

3. În cazul cetătenilor statelor membre de provenienţă ale căror diplome, certificate şi alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii au fost eliberate sau a căror pregătire a început în fosta Uniune a Republicilor Socialiste Sovietice înainte de 21 august 1991, România recunoaşte aceste diplome, certificate şi alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii dacă autorităţile din **Letonia** atestă că ele au, pe teritoriul său, acelaşi efect ca şi diplomele, certificatele şi alte dovezi de calificare în domeniul arhitecturii eliberate de statul leton şi prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice, în ceea ce priveşte accesul şi exercitarea activităţilor de arhitect cu titlul profesional de arhitect, sub rezerva îndeplinirii condiţiilor de stagiu profesional necesare .

Atestarea trebuie însoțită de un certificat emis de aceleași autorități, atestând că cetățenii statelor membre de proveniență au fost angajați efectiv și legal în activități în domeniul arhitecturii pe teritoriul statului leton pentru cel puțin trei ani consecutivi în cei cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.

4. În cazul cetățenilor statelor membre de proveniență ale căror diplome, certificate și alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii au fost eliberate sau a căror pregătire a început în fosta Uniune a Republicilor Socialiste Sovietice înainte de 11 martie 1990, România recunoaște aceste diplome, certificate și alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii dacă autoritățile din **Lituania** atestă că ele au, pe teritoriul său, același efect ca și diplomele, certificatele și alte dovezi de calificare în domeniul arhitecturii eliberate de statul lituanian și prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice, în ceea ce privește accesul și exercitarea activităților de arhitect cu titlul profesional de arhitect, sub rezerva îndeplinirii condițiilor de stagiu profesional necesare.

Atestarea trebuie însoțită de un certificat emis de aceleași autorități, atestând că cetățenii statelor membre de proveniență au fost angajați efectiv și legal în activități în domeniul arhitecturii pe teritoriul statului lituanian pentru cel puțin trei ani consecutivi în cei cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.

5. În cazul cetățenilor statelor membre de proveniență ale căror diplome, certificate și alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii au fost eliberate sau a căror pregătire a început în fosta Republică Cehoslovacia înainte de 1 ianuarie 1993, România recunoaște aceste diplome, certificate și alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii dacă autoritățile din **Republica Slovacă** atestă că ele au, pe teritoriul său, același efect ca și diplomele, certificatele și alte dovezi de calificare în domeniul arhitecturii eliberate de statul slovac și prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice, în ceea ce privește accesul și exercitarea activităților de arhitect cu titlul profesional de arhitect, sub rezerva îndeplinirii condițiilor de stagiu profesional necesare.

Atestarea trebuie însoțită de un certificat emis de aceleași autorități, atestând că cetățenii statelor membre de proveniență au fost angajați efectiv și legal în activități în domeniul arhitecturii pe teritoriul Republicii Slovace pentru cel puțin trei ani consecutivi în cei cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.

6. În cazul cetățenilor statelor membre de proveniență ale căror diplome, certificate și alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii au fost eliberate sau a căror pregătire a început în fosta Republică Federativă Socialistă Iugoslavia înainte de 25 iunie 1991, România recunoaște aceste diplome, certificate și alte dovezi de calificare oficială în domeniul arhitecturii dacă autoritățile din **Slovenia** atestă că ele au, pe teritoriul său, același efect ca și diplomele, certificatele și alte dovezi de calificare în domeniul arhitecturii eliberate de statul sloven și prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice, în ceea ce privește accesul și exercitarea activităților de arhitect cu titlul profesional de arhitect, sub rezerva îndeplinirii condițiilor de stagiu profesional necesare.

Atestarea trebuie însoțită de un certificat emis de aceleași autorități, atestând că cetățenii statelor membre de proveniență au fost angajați efectiv și legal în activități în domeniul arhitecturii pe teritoriul Sloveniei pentru cel puțin trei ani consecutivi în cei cinci ani anteriori datei emiterii certificatului.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

ORDIN

privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de înmagazinare subterană a gazelor naturale realizat de Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) și (5) și ale art. 99 din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se stabilesc tarifele reglementate pentru prestarea serviciului de înmagazinare subterană a gazelor naturale, pentru ciclul complet de înmagazinare 2006—2007, prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

(2) Tarifele reglementate pentru prestarea serviciului de înmagazinare subterană a gazelor naturale, prevăzute în anexa nr. 1, nu conțin T.V.A.

Art. 2. — Se stabilesc veniturile totale și veniturile totale reglementate aferente celui de-al treilea an al perioadei de reglementare aprilie 2004 — martie 2007, prevăzute în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. 3. — Prin derogare de la prevederile art. 1, până la finalizarea ciclului complet de înmagazinare 2005—2006, tarifele pentru prestarea serviciului de înmagazinare

subterană sunt cele prevăzute în Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 223/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 17 martie 2005.

Art. 4. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — (1) Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 15 zile de la data publicării.

(2) Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Ștefan Cosmeanu

București, 14 martie 2006.
Nr. 284.

ANEXA Nr. 1

STRUCTURA tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de înmagazinare subterană a gazelor naturale, pentru ciclul complet de înmagazinare 2006—2007

Denumirea depozitului	U.M.	SNGN Romgaz SA Mediaș
Componentă fixă pentru rezervarea capacității	ROL / 1000 mc / ciclu complet de înmagazinare	507.900
	RON / 1000 mc / ciclu complet de înmagazinare	50,79
Componenta volumetrică pentru injecția gazelor naturale	ROL / 1000 mc	122.800
	RON / 1000 mc	12,28
Componenta volumetrică pentru extracția gazelor naturale	ROL / 1000 mc	113.200
	RON / 1000 mc	11.32

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

**VENITURILE TOTALE ȘI VENITURILE TOTALE REGLEMENTATE
afereente celui de-al treilea an al perioadei de reglementare aprilie 2004 — martie 2007**

Denumirea depozitului	U.M.	Sărmășel	Ghercești	Urziceni	Bălăceanca	Bilciurești	Cetatea de Baltă
Capacitatea operatională	Mil.mc	700	150	200	50	1.250	150
Venitul total aferent celui de al treilea an al perioadei de reglementare (VT ₂)	Mil. ROL	455.885,2	130.990	189.340	50.464	879.460	136.810
	Mii RON	45.588,52	13.099	18.934	5.046,4	87.946	13.681
Venitul total reglementat aferent celui de al treilea an al perioadei de reglementare (VB ₂)	Mil. ROL	444.343	127.321,3	179.132	46.249	851.919	133.220
	Mii RON	44.434,3	12.732,13	17.913,2	4.624,9	85.191,9	13.322
Rata de creștere a eficienței economice pentru perioada de reglementare	%	0	0	0	0	0	0

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 114487